

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด

เมื่อวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๔๗

ทำไมถึงหยาบขนาดนี้ ครองผ้าเหลืองเสียด้วย

เมื่อวานได้ทองคำ ๖ บาท ๕๙ สตางค์ ดอลลาร์ ๑๒๙ ดอลลาร์

เมื่อเช้านี้ลง ๑๒ จวนสว่างเท่าไรยิ่งลงๆ ก่อนที่เราจะลงไปเดินจงกรมเราดูปรอทก่อน ตีสามครึ่งจนมาถึงสว่างนี้มันลงอีก ๒ ชีต ตีสามครึ่งลง ๑๔ พอถึงสว่างแล้วลง ๑๒ ก็ยังลงเรื่อย ๆ อยู่ ตอนไปแปดริ้วกลับมาไม่เห็นลงมากอะไรนักนะ ปีนี้ยังไม่เคยเห็นลงเลย ๑๒ สุดขีดปีนี้แค่ ๑๒ มันหนาวอะไรก็ไม่รู้ แผลกนะ ฟ้าขาวดาวกระจ่างมันยังหนาวอยู่ ถ้าว่าเป็นหนาวฝนมันก็ไม่มีแล้วนี้ มันก็ยังหนาวอยู่นะ หนาวสุดท้ายเดือน ๓ ปีนี้รู้สึกหนาวมานาน ตามธรรมดาขนาดนี้มันลด แต่นี่มันฝนคั้นเข้าไปอีกเลยหนาวเข้าอีก

วันนี้ ๑๕ ก็เป็นวันประทายข้าว จะเริ่มงานข้างนอก ผู้ที่เขาทำงานข้างนอก เริ่มตั้งแต่บัดนี้ไปละ

เมื่อเช้านี้หนาวกว่าทุกวัน เมื่อวานลง ๑๕ วันนี้ลง ๑๒ แสดงว่าวันนี้หนาวกว่า เราลงเดินจงกรมของเราทุกเช้านะ นานๆ จะขาดสักทีหนึ่ง ถ้ามีความจำเป็นอะไรก็ขาดเสียทีหนึ่ง นอกจากนั้นตอนเช้าลงๆ ทุกเช้าๆ หนาวๆ นี้ก็ลง ลงไปเดินจงกรม จะคอยตั้งแต่หนาวแต่ร้อนอยู่ไม่ได้ กิเลสมันไม่มีหนาวมีร้อน กิเลสบีบหัวใจสัตว์โลกไม่มีหนาวมีร้อน ธรรมบีบกิเลสจะไปคอยหนาวคอยร้อนไม่ได้นะ ต้องเป็นอย่างนั้น ส่วนมากตี ๓ กว่าหรือตี ๔ ลงไปเดินจงกรม จวนสว่างขึ้นมา พอเราขึ้นไปนี้ พอสว่างเดี่ยวพระก็ขึ้น พระไปเกี่ยวข้องกับเราองค์สององค์เท่านั้นนะ ไปเอาอะไรๆ เจียบๆ เราไม่ต้องการยุ่มยามๆ แต่ไหนแต่ไรมาไม่ต้องการ เราอยู่ลำพังคนเดียวเราตลอดเหมือนพระหนุ่มพระน้อย ครูบาอาจารย์ทั้งหลายท่านมีลูกศิษย์ลูกหาอะไรๆ ท่านก็อนุโลมตามเขาไป สำหรับเราไม่อนุโลม อยู่ตามอัธยาศัยของเรา อยู่คนเดียวไปคนเดียว คนเดียวๆ ตลอด

ตีสามากว่า ตีสี่ อยู่ในยานี้แหละ ส่วนมากอยู่ในยานี้ นอกนั้นไม่ค่อยแน่ละ เช่นอย่างธาตุขันธ์ เกี่ยวกับธาตุกับขันธ์ บางทีตีหนึ่งตีสองลงก็มี ไม่น่า ส่วนค่อนข้างแน่ก็คือตอนเช้าๆ การทำความพากเพียรจะไปรอเรื่องหนาวเรื่องร้อนไม่ได้ เรื่องสตินี้ยิ่งตลอดเลย พอเพลอไปจับปี่ๆ ถ้าสติครองใจอยู่แล้วใจจะไม่แสหาพิษหาภัย พอสติเพลออันนี้มันจะออกแล้ว ออกไปหางานของมันกิเลส ได้งานก็เข้ามาเผาเรา เมื่อสติมีอยู่มันก็ไม่ออก สติจ่ออยู่ จิตจ่ออยู่ จ่อนานเข้าๆ จิตก็ค่อยอิมอารมณ์เข้าไป ไม่อยากออกข้างนอก อาศัยธรรม

เช่นผู้มีคำบริกรรมก็ต้องมีคำบริกรรมบังคับเอาไว้ บริกรรมก็สติจอกับคำบริกรรม พอเปลอแพล้บออก นี่เรื่องของกิเลสทำงานอัตโนมัติ พอเปลอแพล้บมันจะออกของมัน ออกไปตามอารมณ์ต่าง ๆ ได้อารมณ์อะไร ๆ มา ก็อารมณ์ของกิเลสนั้นแหละได้มา จึงมาเผาเรา ๆ เป็นอย่างนี้ทั่วโลกดินแดน ถ้าไม่มีธรรม

เรายังมีศาสนาพุทธของเรา ซึ่งเป็นศาสนาที่เลิศเลอสุดยอดแล้ว วิธีดับกิเลส เครื่องมือดับกิเลสไม่มีอะไรเกินธรรม แล้วอุบายวิธีการต่าง ๆ ไม่มีอะไรเกินพระพุทธเจ้าที่มาสอนโลก จึงไม่มีอะไรผิด เรื่องของนักบวชต้องเป็นอย่างที่ว่านี่นะ คือทำหน้าที่อันเดียว มีงานเฉพาะการชำระกิเลสโดยเฉพาะ ๆ เท่านั้น นี่งานครั้งพุทธกาลไม่มีงานอะไรมายุ่งเหมือนทุกวันนี้ ทุกวันนี้นักบวชเข้าไปทำงานแทนศาสนานะเวลานี้ ในวัดในวาในพระในเณรเรามีแต่กิเลสเข้าไปทำงานแทนศาสนาแทนพระ งานของกิเลสเข้าไปทำงานแทนงานของพระ งานของพระคือการชำระกิเลสด้วยสติเป็นพื้นฐาน ถ้าไม่มีสติแล้วมันจะออกได้วันยังค่ำ กว้านเข้ามาวันยังค่ำ อยู่อย่างนั้น ถ้ามีสติแล้วมันไม่ออกได้ เมื่อไม่ออกได้ ธรรมก็ระงับเข้าไป ๆ สติดี เช่น คำบริกรรมดี สติดี ไม่ให้ออกคิด ไม่ให้ออกคิดนานเข้ามันก็ค่อยหดย่อเข้ามา ๆ

อุบายวิธีดับกิเลสตัววุ่นวาย ๆ ต้องดับด้วยสติหรือคำบริกรรม ปิดไว้ไม่ให้มันออก ในเบื้องต้นต้องเอาอย่างนั้นก่อน ปิดด้วยคำบริกรรม เช่น พุทโธ ๆ สติติดพุทโธอีกทีหนึ่ง ที่นี้เรื่องของกิเลสมันก็ออกไม่ได้ ๆ มันอยู่ในใจมันดันออก ๆ อยากคิดอยากนึกอยากตลอดเวลา เรื่องกิเลสไม่มีคำว่าพอ มีแต่หิวโหยตลอด ธรรมะต้องบังคับเอาไว้ในขั้นต้น เช่น คำบริกรรม ใครมีสติดีเท่าไรผู้นั้นจะได้รับความสงบ วางพื้นฐานของใจได้ สงบเป็นพื้นฐาน จากสงบแล้ว สตินี้บังคับตลอดเวลา จากนั้นก็สงบแน่นเข้าไป ๆ จิตกลายเป็น ท่านเรียกว่าสมาธิ สมณะคือความสงบ กับสมาธิคือความแน่นหนาแน่นคงของใจ หรือความตั้งมั่นของใจนี้เป็นอันหนึ่งต่างหากนะ อยู่ในภาคปฏิบัติ ขึ้นเวทีรู้เอง

ใครมีสติดีเท่าไร คนนั้นไม่ยุ่งเหยิงตัวเองนะ ไม่ก่อเรื่องใส่ตัวเอง มีสติบังคับไม่ให้มันคิดสิ่งที่เป็นภัย มันคิดส่วนมากก็เรื่องของกิเลส มันจะเป็นคุณที่ไหน มีแต่เป็นภัยทั้งนั้นแหละมากน้อยต่างกัน ที่นี้พอสติตั้งเข้า ๆ เช่น ผู้มีคำบริกรรมในพื้นฐานเบื้องต้น ต้องใช้คำบริกรรมเสียก่อน ที่จะตั้งเป็นความสงบขึ้นมาต้องมีคำบริกรรม กำหนดเอาโดยสติเฉย ๆ ไม่ได้ เราทำมาหมดแล้ว มีคำบริกรรม แล้วสติติดคำบริกรรม คำบริกรรมติดกับจิต สติติดกับคำบริกรรม ดีแน่นเข้าไป ๆ ต่อไปก็ค่อยสงบ ๆ พอสงบมากเข้าไปแล้วจิตก็เป็นสมาธิสงบแน่วอยู่อย่างนั้น ที่นี้ไม่อยากคิดละที่นี้ นั่นเห็นไหมละ

คือแต่ก่อนมันอยู่ไม่ได้มันอยากคิดอยากปรุงต่างๆ พอจิตสงบเข้าไปๆ จนกระทั่งจิตแน่น สงบแล้วแน่นหนามั่นคง ทีนี้ไม่อยากคิด เปลี่ยนแล้ว คิดแล้วรำคาญ อยู่ทั้งวันอยู่ได้อยู่กับอันนี้ ความสงบแนว มีอันเดียวไม่มีอะไรเข้ามายุ่ง มีแต่ความรู้อันเดียวแนว เท่านั้น ก็พอแล้ว เพราะฉะนั้นนักภาวนาเพื่อความพ้นทุกข์จึงติดสมาธิได้ สมาธิติดได้เพราะมันมีความสุขพอที่จะให้ติด ติดอยู่นั่นละ ทีนี้เรื่องความคิดความปรุงไม่yakคิดอยากปรุง รำคาญ พอคิดแบบนี้กวนแล้ว สมมุติว่าแนวอยู่นี้ คิดมันจะแยบออกมาจากนี้ กวนแล้ว กวนอันนี้ ไม่yakคิด อยู่อย่างนั้นทั้งวัน อยู่ที่ไหนนิ่งที่ไหนเป็นอย่างนั้นสบายๆ ตลอด ทีนี้ มันก็ติด มันไม่yakออกทางปัญญา ผู้ได้สมาธิเท่านี้ติดแล้วไม่yakออกทางด้านปัญญา

เรานี่พูดจริง ๆ จนขนาดพ่อแม่ครูอาจารย์มันมาขนาบเอาเลย มันจะนอนตายอยู่นั้น เทรอ นุ่นนะ ว่าเล่น ๆ เมื่อไร คือจิตเราสงบ ถ้ามเมื่อไร จิตสงบต้อยู่เทรอ ท่านถามเพื่อจะเอาเหตุเอาผลนะนั่น ถ้ามเมื่อไร จิตสงบต้อยู่เทรอ สงบก็บอกว่าสงบ สงบดีกว่าฉันแหละ นานเข้า ๆ ก็ใส่เปรี้ยวเลย เราไม่รู้ว่าจะเหยี่ยวใหญ่จะมาโฉบเอาหัวเมื่อไร พอท่านถามว่าจิตสงบต้อยู่เทรอ สงบต้อยู่ ขึ้นฝั่งเลยทันทีนะ ท่านจะนอนตายอยู่นั้นเทรอ สุขในสมาธิก็เหมือนเนื้อติดฟัน ท่านจะนอนตายอยู่เหมือนหมูขึ้นเขียงเทรอ ขึ้นเด็ดเสียดด้วยนะ สุขในสมาธิมันเท่ากับเนื้อติดฟัน ท่านรู้ไหมเนื้อติดฟันสุขอะไร นี่ละสุขในสมาธิเท่ากับเนื้อติดฟัน นั่นละ ขึ้นเลย โห เด็ด ๆ สุขเพียงเท่านี้แหละ ว่างั้น

จากนั้นก็จับสมาธิของเราเข้าป่าหมดเลย เราก็กไม่ลืม สมาธิทั้งแท่งเป็นสมุทัย ทั้งแท่งท่านรู้ไหม นั่นชิตอนมันจะได้เอากัน สมาธิทั้งแท่งเป็นสมุทัยทั้งแท่ง รู้ไหม ๆ เราก็กขึ้น ก็เราก็กเรียนมานี้ ก็เอาอันเรียนมาหอนนแตะกระดาศนั้นเถียง ถ้าว่าสมาธิเป็นสมุทัยแล้ว สัมมาสมาธิจะให้เดินที่ไหน ไปนี้ ท่านก็ใส่เข้าอีก สมาธิของพระพุทธเจ้ากับสมาธิหมู ขึ้นเขียงของเราต่างกันยังไง ท่านก็ชัดตรงนี้อีก นั่นมันไม่yakออกนะ ขนาดนั้นนะติดสมาธิ แต่ก็เป็นพื้นฐานอยู่บนกระหม่อมจอมขวัญเราแล้ว เป็นครูเป็นอาจารย์ เป็นที่เคารพเลื่อมใสของเราแล้วก็ต้องยอมฟังท่าน ไม่งั้นมันจะไม่ฟังนะ มันยังจะจมอยู่นั้นอีก ท่านลากออกจากสมาธิให้ออกทางด้านปัญญา

คือให้ออกพิจารณาทางด้านปัญญา อย่ามาติดแต่สมาธิอย่างเดียว ความหมายว้างั้น ท่านใส่เปรี้ยว ๆ พอออกจากท่านมาแล้วก็ออกไปพิจารณา โหย มันเร็วนะ เพราะสมาธินี้ มันพอ เหมือนกับอาหารเครื่องทำครัวพร้อมอยู่แล้ว แต่เราไม่ปรุงให้เป็นอาหารชนิดนั้น ๆ มันก็เป็นผักเป็นปลาเป็นอะไรก็เต็มอยู่ในนั้นเฉย ๆ ไม่เป็นอาหารประเภทนั้น ๆ ให้ พอจับนั้นเข้ามาใส่นี้ ๆ แล้วปรุงเป็นอาหาร มันก็เป็นชนิดนั้นขึ้น เช่น เป็นแกงเป็นอะไรมันก็

เป็นได้ทันทีเลย เพราะมันอยู่นี้แล้วรอบแล้ว จับนั้นใส่นี่ๆ สมาธิมันรวมตัวแล้ว มันอ้อม อารมณ์หมดแล้ว อารมณ์ต่างๆ

คือที่ท่านว่า สมาธิปริภาวิตา ปัญญา มหปผลา โหติ มหานิสสา ปัญญาที่สมาธิ อบรมแล้วย่อมเดินได้คล่องตัว สมาธิอบรมหมายถึงว่า สมาธิที่อ้อมอารมณ์แล้ว พร้อมแล้วที่จะก้าวเดิน พอก้าวเดินทางปัญญามันก็พุ่งเลย เร็ว เราออกทางด้านปัญญานี้เร็วจริงๆ บอกได้ชัดเจนว่า ออกได้อย่างรวดเร็ว เพราะมันพร้อมแล้วสมาธิ พอท่านไล่ออกเท่านั้นออกมัน ก็ออกเลย พุ่งเลย มันไม่พอดินะละ พอออกทางปัญญา พิจารณาทางด้านปัญญา เอ๊ะ ชอบ กลๆ เข้าไปแล้วนะ พิจารณาตรงไหน เอ๊ะ ชอบกล คือจิตมันอ้อมอารมณ์มันไม่ได้คิดนึกคิด นี้ ให้ทำงานทางด้านปัญญามันก็ตั้งหน้าตั้งตาทำ ถ้าจิตยังไม่มีความสะดวกจะให้ทำงานนี้ มันเกลไถลออกไปหาอารมณ์ ปัญญาก็ไม่เป็นปัญญา มันเป็นสัญญาไปได้ พอจิตอ้อม อารมณ์แล้ว บังคับให้ทำงานอะไรมันก็ทำ

ที่นี้พอทำงานทางด้านปัญญา พิจารณาวิปัสสนาปัญญา ทางธาตุทางชั้นธัมม แยกธาตุ แยกชั้นธัมมมันก็พุ่งๆ ของมันเลย ที่นี้ก็ไปใหญ่อีกละ เห็นผลของการพิจารณาทางด้านปัญญา ไร ปัญญาเป็นอย่างนี้ๆ เรื่อย พอหนักเข้าๆ มันก็มาดำหนิสมาธิ ว่าสมาธินอนตายอยู่เฉยๆ ไม่เห็นแก็กิเลสได้สักตัว ปัญญาต่างหากแก็กิเลส พอว่าปัญญาแก็กิเลสได้เท่านั้นก็พุ่ง ทางด้านปัญญา เลยไม่รู้เวลาหลับเวลานอน เร็วอันนี้ ออกได้เร็วนะ ท่านสอนไว้ผิดที่ ตรงไหน พระพุทธเจ้าสอนไว้ทุกแบบทุกฉบับ

ที่นี้จิตของเราที่ยังไม่มีพื้นฐาน ให้ใช้คำบริกรรม สติแนบ ใครมีสติเท่าไรจิตจะสงบได้เร็วนะ เรื่อยๆ จิตไม่มีความสงบเลยนี้หาความหมายไม่ได้ ฆราวาสเป็นอีกอย่างหนึ่ง พระเราถ้าจิตหาความสงบไม่ได้แล้วไม่มีอะไรมีความหมายว่าจั้นเลย เพราะพระนี่ควรแล้วทุกสิ่งทุกอย่าง เป็นผู้มีหน้าที่การงานน้อยมากที่สุด ไม่มีอะไรยุ่งกวน มีแต่หน้าที่ทำ ความพากเพียรชำระกิเลส พอฉันเสร็จแล้วก็เข้าทางจงกรม เดินจงกรมก็สติติดแนบๆ นั่งสมาธิสติติดแนบ มีแต่เรื่องความเพียร สติติดแนบทั้งนั้น นานเข้าๆ มันจะทนได้หรือกิเลส มันก็พังของมันไปโดยลำดับแหละ ที่แรกกิเลสหมอบ กิเลสหมอบจิตก็สงบ จากนั้นก็ ปัญญาตื่นขาดสะบั้นไปเลย

มันไม่มีผู้ภวานาชิ พระเรานี่ละ โห น่าทุเรศนะ ไม่สนใจภวานาเลย ทั้งๆ ที่เป็นงานประจำตัวโดยตรงนะ บวชแล้วไล่เข้าในป่า ฟังซิพระพุทธเจ้าไล่ทุกองค์ ไม่เว้นแม้แต่องค์เดียวที่พระพุทธเจ้าจะไม่ได้ไล่เข้าในป่านะ เรียกว่าประจำพระทุกองค์ไปเลย อย่างทุกวันนี้ ก็ขาดไม่ได้ ขาดได้เมื่อไร อุปัชฌาย์บวชผิดวิธีการบวช ผิดวิธีการสอน ปลด นั่นเห็นไหมละ

ท่านถือข้อนี้เป็นเด็ด รุกขมุลเสนาสน์ นิสุสาย ปพพชชา ตตถ เต ยาวชีวิ อสุสาโห กรณิโย บรรพชาอุปสมบทแล้ว ให้ท่านทั้งหลายเข้าอยู่ตามรุกขมุลคือร่มไม้ นั้นไล่เข้าไปในป่าแล้ว รุกขมุลร่มไม้ ในป่าในเขา ตามถ้ำ เงื้อมผา ป่าช้า ป่ารกชัฏ อันเป็นสถานที่บำเพ็ญเพียรด้วยความสะดวก ท่านทั้งหลายจงอุตสาห์ทำความพยายามอยู่อย่างนั้นตลอดชีวิตเถิด นู่นนะไม่ใช่ธรรมดา ตลอดชีวิต ทุกองค์ไม่เว้นแม้องค์เดียว

พระที่บวชตามพุทธศาสนาในประเทศไทย และบวชตามหลักพระพุทธเจ้าจริง ๆ แล้ว จะไม่เว้นแม้องค์เดียว รุกขมุลเสนาสน์ บวชเสร็จแล้วสอนปั๊บเลยทันที สอนเดี๋ยวนั้น ไปอยู่ในป่า ป่าคืออะไร คือไม่มีสิ่งอะไรบกวน ประกอบความพากเพียรชำระกิเลสได้อย่างง่ายดายยิ่งกว่าอยู่ในที่คลุกคลีตีโมงกัน ท่านสอนไว้อย่างแนบแน่นที่สุดแล้ว ไปอยู่ที่นั่นตากก็ไม่เป็นภัย หู จมูก อะไรไม่เป็นภัยแก่ตัวเอง ตาเห็นรูปก็รูปต้นไม้ ภูเขาไปเสียไม่เป็นภัย ตา หู จมูก ลิ้น กาย ไม่เป็นภัย จิตใจความคิดความปรุงก็ไม่เป็นภัยต่อตัวเอง เพราะมีสติ คຸ້ມครองรักษา ก็สะดวกสบายบำเพ็ญเพียร

นี่ละหลักแก่นพุทธศาสนา พระผู้ที่จะทรงมรรคทรงผล ต้องเป็นผู้ดำเนินตามนี้ นอกจากนี่แล้วไม่มีทาง นี่ทางเพื่อมรรคเพื่อผล พระพุทธเจ้าสอนไว้สำหรับพระเรา จากนั้นก็ ปิณฑิยาโลปโภชน อาศัยบิณฑบาต เติบิณฑบาตด้วยกำลังปลีแข้งของตน หามาฉันพอ ยังอรรถภาพให้เป็นไปเท่านั้นวันหนึ่ง ๆ เนะ ท่านไม่ได้ยุ่งเหยิงวุ่นวายอะไร ถือผ้าบังสกุลเป็นวัตร แล้วก็ยาแก้ไข ยาแก้ไขก็ไม่มากแต่ก่อน งานของพระจึงมีน้อยมากไม่เหมือนฆราวาสเขา มีแต่เดินจงกรม นั่งสมาธิภาวนา ทำหน้าที่ตามงานของตัวเองตลอดเวลา ๆ กิเลสมันจะมีมากขนาดไหนมันก็ฟังได้ถ้ามีการชำระกัน ถ้าไม่มีการชำระ ยิ่งมีแต่การสั่งสมกิเลสขึ้นมาด้วยแล้ว มันก็ยิ่ง กิเลสในพระเรานี้แหละหนามากยิ่งกว่าประชาชน ไม่มีอะไรหนามากยิ่งกว่าพระที่สั่งสมกิเลส

กิเลสยิ่งสั่งสมมาก ๆ พระก็กลายเป็นพระที่เลวมากไปเลย พระที่เลวมากก็เลวยิ่งกว่าประชาชนเขาเลวเสียอีก นั้นมันกลับตาลปัตรกัน โห นำทุเรศนะทุกวันนี้ ศาสนาทุกวันนี้กับพระเราทุกวันนี้ ดูกันไม่ได้ว่านั่นเลยนะ มันเหยียบหัวพระพุทธเจ้าไป ไม่ดูหลักธรรมหลักวินัย วิ่งตามกิเลสความโลภ บ้าอำนาจวาสนา ไปอย่างนั้นนะ ป่า ๆ เถื่อน ๆ ลม ๆ แล้ง ๆ ตื่นยศตื่นลาภไป พระพุทธเจ้าบอกไม่ให้หายศ ยศพระทำให้สมบุรณ์จะว่าไฉน ยศของพระคือธรรม ศีล สมาธิ ปัญญา นี่แหละคือยศของพระ ตั้งใจปฏิบัติตามหลักของศีลของสมาธิ ของปัญญานี้ ไม่มีใครจะยศสูงยิ่งกว่ายศพระ

เรื่องศีล สมาธิ ปัญญา นี่ยังยศสูงขึ้นปะนะ ศีลเป็นพื้น ๆ ถ้าเทียบก็สมุห์ ไบฎีกา ขึ้นไปพระครู แล้วสมาธิขึ้นไปก็เริ่มเข้าไปแล้วนะ พระครูชั้นเอกชั้นอะไรไปแล้ว ทีนี้พอปัญญาแล้วเอาละนะทีนี้ เป็นเจ้าคุณขึ้นไปแล้ว เป็นเจ้าคุณชั้นธรรมดา เป็นเจ้าคุณชั้นนั้นชั้นนี้ไปเรื่อย ปัญญาเลื่อนขึ้นไปละเอียดขึ้นไปเรื่อย จากชั้นธรรมดาก็ชั้นราช ชั้นเทพ ชั้นธรรม ชั้นสมเด็จ ชั้นเตลิตเปิดเปิงถึงชั้นนิพพานเลย นั่นเห็นไหม ยศของพระท่านทำอย่างนั้นนี่นะ พระพุทธเจ้าประทานยศให้พระ ประทานยศก็เป็นยศที่พระท่านสำเร็จมาเรียบร้อยแล้ว ให้เป็นเครื่องส่งเสริมเพียงเท่านั้น แล้วพระท่านไม่ตื่นนะ พระอรหันต์ที่พระพุทธเจ้าท่านประทานสมณศักดิ์ให้ ล้วนแล้วตั้งแต่เป็นพระอรหันต์ ๘๐ องค์ ท่านตื่นตรงไหนหาดูซินะ

พระพุทธเจ้าตั้งยศให้ท่าน สมณศักดิ์ให้ท่าน แล้วปรากฏว่ามีพระอรหันต์องค์ไหนบ้างไปเป็นบ้ายศ เหมือนพระเราเป็นบ้ายศอยู่ทุกวันนี้ะ ทุกวันนี้พระกำลังเป็นบ้ายศ มันกำลังก่อกวนนะเดี๋ยวนี๊ พวกปฏิบัติเพื่ออรรถเพื่อธรรมเพื่อความสงบสุขโดนกระทบกระเทือน อยู่ในป่าในเขาก็กกระทบกระเทือนถึงกันหมด เป็นทุกข์ด้วยกัน เพราะพวกบ้ายศนี้มันตั้งเหตุการณ์ต่าง ๆ ตั้งช้อนั้นตั้งช้อนี้ ยุช้อนั้นแห่ช้อนี้เข้ามา กฎนั้นแล้วกฎนี้ มีแต่กฎกาฝาก กฎทำลายพระพุทธเจ้าทั้งนั้น ไม่ได้มีกฎศีลกฎธรรมเพื่อเป็นการส่งเสริมธรรมของพระพุทธเจ้าบ้างเลย ตั้งมากฎไหนมีแต่กฎแบบที่ว่าก้างขวางคอ ๆ ของพระพุทธศาสนากันไปทั้งนั้น เพราะฉะนั้นมันถึงยุ่งมาก

เวลานี้ได้ยินไหม เสียงอึกทึกครึกโครมออกทุกแห่งทุกหน ประกาศโฆษณาตัวเลวทราม ตัวมูตรตัวคูให้เป็นของดิบของดี ยกยอขึ้นไปเหยียบบรรดเหยียบบรรดของพระพุทธเจ้า ก็กองมูตรกองคู ไปเปลี่ยนแปลงไปยกยอมันขนาดไหน มันก็ยกยอกองมูตรกองคู มันจะวิเศษวิโสมาจากไหน ถ้ายกยอเป็นอรรถเป็นธรรม เอ้า เริ่มเข้าไปซิ ปฏิบัติตามที่พระพุทธเจ้าทรงสั่งสอนซึ่งสมบูรณ์แบบทุกอย่างแล้ว ไม่มีอะไรบกพร่องในธรรมของพระพุทธเจ้า ปฏิบัติตามดูซิ จะได้ดำเนินดีเตียนกันที่ตรงไหน ไม่ก่อกวน ไม่ยุ่งเหยิงวุ่นวายกัน นอกจากพวกกิเลสมันแทรกเข้ามาเป็นกาฝาก มาปลุกบ้านปลุกเรือนอยู่ในหัวใจของเราเท่านั้น แล้วกัตตบักตปอดออกไปมีตั้งแต่ความเสียหาย มีเท่านั้นไม่มีอะไร

กฎของพระพุทธเจ้าสมบูรณ์แบบทุกอย่าง ตั้งมาหาอะไร ไปปฏิบัติตามนั้นซิจะมีเรื่องมีราวอะไร อันนี้มันไม่สนใจกับศีลกับธรรม สนใจแต่เรื่องของกิเลส ก่อเรื่องนั้นแล้ว ก่อเรื่องนี้ขึ้นไปเพราะยศเพราะลาภบ้านนั้นแหละจะเป็นอะไรไป ท่านผู้ประทานยศให้ ท่านก็หวังจะให้ส่งเสริมตั้งใจปฏิบัติดีปฏิบัติดีให้เป็นทีเคารพเลื่อมใส ให้เป็นกำลังใจของผู้ได้รับยศ สมณศักดิ์นั้นนะ

เดี๋ยวนี้มันกลับกลายเป็นดินเหนียวติดหัวละซิ ว่าตัวมีหงอน ดินเหนียวติดหัวมากเท่าไรยิ่งว่าตัวมีหงอน แล้วยิ่งก่อเรื่องมากขึ้น เลยเป็นมหาโจรของผู้ที่มียศใหญ่ๆ ของพระสมัยปัจจุบันนี้แหละ เวลานี้ยศใหญ่เท่าไรยิ่งก่อความมากนะเดี๋ยวนี้ ก่อความจนกระทั่งผู้ที่ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบทั้งหลายกระทบกระเทือนอยู่ไม่ได้ เป็นอย่างนั้น มันร้ายขนาดนั้นนะกิเลสทุกวันนี้ เห็นแก่ยศแก่ลาภเห็นแก่ชื่อแก่เสียง นี่แหละตัวสำคัญบ้ายศนี้ บ้ายศนี้แหละพวกบ้ายศนี้แหละพวกก่อความอยู่ทุกวันนี้จะเป็นใครไป มันก่อทางนั้นมันก่อทางนี้ อำนาจป่าๆ ถิ่นๆ ลมๆ แล้งๆ หาความสัตย์ความจริง หาเนื้อหาหนังจริงๆ ไม่มีเลย มีตั้งแต่ลมๆ แล้งๆ แล้วเป็นไฟเผาโลกไป มีหน้าซำก็เผาในวงเดียวกันเอง หาความสุขความสบายไม่ได้ พวกบ้ายศ มันบ้ายอะไรนักหนา

พระพุทธเจ้าสอนให้เป็นบ้ายศนี้หรือ สอนเพื่อให้เป็นอรรถเป็นธรรม ถ้าเป็นยศก็เป็นยศในธรรม ศีล สมาธิ ปัญญา วิชา วิมุตติ นี่สอนลงตรงนี้ ยศอยู่ตรงนี้ มรรคผลนิพพาน ความพ้นทุกข์อยู่ตรงนี้ ท่านไม่ได้สอนให้ขี้ขยาพวกบุตรพวกคูที่เป็นยศของคนมีกิเลส แล้วเป็นบ้ายศของตัวเอง แล้วที่นี้กวไปหมดเลย เวลานี้กำลังนะ กำลังเป็นเวลา นี้ โอ้ย ยุ่งมากที่สุดพวกนี้ พวกนี้พวกก่อความพวกยูแห่ ตั้งเรื่องนั้นขึ้นมาแล้วตั้งกฎนี้ขึ้นมาแล้ว ไม่ทราบว่าได้เรื่องอะไร ศีลธรรมมันไม่มอง มันเป็นแบบโลกไปหมดแล้ว งานของพระเองงานของโลกเข้ามาใส่ มันก็เลยกลายเป็นความวุ่นวายไปหมด ผู้ที่มุ่งอรรถมุ่งธรรมเลยอยู่ไม่สะดวกสบาย ถูกกระทบกระเทือนกระทบแตกดันตำหนิติเตียนไปทุกอย่าง

สุดท้ายว่าผู้ที่อยู่ในป่าในเขา เป็นพระวิกลจริตไปแล้ว พวกอยู่ในบ้านเท่านั้นแหละ พวกเลิศเลอ พวกหายูแห่ก่อความที่นั่นที่นี้ นี่พวกเลิศเลอ หายูตรงนั้นตรงนี้ นี่พวกเลิศเลอ พวกไม่ยูแห่พวกอยู่สบายเจียบๆ อยู่ในป่าในเขาหาอรรถหาธรรมกลายเป็นผู้วิกลจริตไปแล้วเวลานี้ ใครจะเข้าป่าไม่ได้นะ เดี่ยวเป็นวิกลจริต เข้าป่าหาพินหาตัดอะไรหาเอาหน่อหาวยมาแกงถวายพระนี่ เดี่ยวจะไปวิกลจริตอยู่ในป่าจะว่าไม่บอกนะ ผู้ที่เอายอดหาวยมากินนี้ พวกนี้ได้มาจากปากก็จะวิกลจริต มันน่าทุเรศนะ มันความคิดสมบัติบ้าอะไร พระปฏิบัติในศีลในธรรม พระพุทธเจ้าเป็นวิกลจริตหรือ เอ้า เอาตรงนั้นซิ

พระพุทธเจ้าตรัสรู้ในป่า วิกลจริตอยู่ในป่าหรือ นั่น พระสงฆ์สาวกทั้งหลายเรียนสำเร็จปฏิบัติสำเร็จมาจากในป่า ท่านวิกลจริตในป่าหรือ ผู้ปฏิบัติตามอรรถตามธรรมของพระพุทธเจ้ามาเป็นลำดับลำดับ จจนกระทั่งสามารถสำเร็จมรรคผลนิพพาน ท่านเหล่านี้เป็นคนวิกลจริตหรือ พวกคลังกิเลสตัวเก่งๆ นี่หรือเป็นตัวเลิศเลอ เลิศเลอกองมูตรกองคูนี้หรือไม่เป็นวิกลจริตนะ เราอยากถามว่าอย่างนั้นนะ พระพุทธเจ้าพระสงฆ์สาวกที่อยู่ในป่า

ปฏิบัติในป่า สอนพระทั้งหลายให้เข้าอยู่ในป่า เป็นพระพุทธเจ้าวิมลจริต สาวกวิมลจริต รุกขมูลเสนาสน์ ก็สอนพระให้เข้าไปอยู่ในวิมลจริตหมดแล้วเหอ มันน่าคิดมากนะ

มันสมบัติบ้าอะไร มันเอาอะไรมาคิดบ้าๆ มาโฆษณามาพูดให้ใครเขาเชื่อ ใครเขาจะไปเชื่อถ้าเขาไม่ใช่คนบ้า ไม่มีใครเชื่อได้ละ โฆษณาไปเท่าไรยังทำลายตัวเอง ยิ่งละอะเทอะไปหมด หากคุณค่าราคาไม่ได้นะ อู๊ย พูดแล้วเราสลดสังเวชนะ พวกอยู่ในป่า เหมือนว่าพวกไม่มีสมอง พวกวิมลจริต พระพุทธเจ้าเลยกลายเป็นวิมลจริต พุทธศาสนาของเราเป็นศาสนาวิมลจริตไปหมด ว่าไง ไม่อยู่กับศาสนาเหมือนลิงนั่นเหอ ลิงก็ยังดีนะ พระเรานี่คนเรานี่ไม่มีศาสนาเลวกว่าลิงเข้าไปอีกนะ มันน่าทุเรศ วันนี้ไม่พูดอะไรละ พูดเพียงเท่านี้พอ

เห็นไหมในหนังสือพิมพ์ ออกโฆษณาทางอะไร ทีวีแทแว พระอยู่ในป่าพระวิมลจริต อู๊ย ทุเรศ พระวิมลจริตพระอยู่ในป่าวิมลจริต พระพุทธเจ้าเป็นศาสนาคนวิมลจริต สาวกทั้งหลายวิมลจริต ผู้ปฏิบัติอยู่ในป่าตามพระพุทธเจ้าวิมลจริตไปหมดเลย พิจารณาซินะ มันน่าทุเรศไหมคำพูดคำนี้เนะ ความคิดเช่นนี้เนะ เหยียบหัวพระพุทธเจ้าเหยียบศาลาลง แหก ยกตนขึ้นไปซึ่งเป็นชี้ทั้งกอง แล้ววิเศษวิโสอะไร ใครจะไปกราบกองช้อย่างนั้นละ

โยม หลวงตาเจ้าขา สนับสนุนพระในป่าเจ้าคะ

หลวงตา สนับสนุนพระในป่า ? อยากเป็นวิมลจริตหรือจึงสนับสนุนนี้ อู๊ย ทุเรศนะ อย่างนั้นก็เอามาพูดได้

โยม เขาว่าพระในป่าเป็นกบฏ

หลวงตา เป็นอะไร เป็นกบฏก็พระพุทธเจ้าแหละเรื่อยมา เหมือนกันนั่นแหละ พวกเรานี่พวกกบฏ พระพุทธเจ้าเป็นกบฏ สาวกเป็นกบฏ แล้วศาสนาพุทธเป็นศาสนากบฏไปหมดแล้ว ที่เลิศเลอตั้งแต่ผู้ดำหนิอยู่นั้นแหละ ให้ดูเอา แล้ว(หมา)ไอ้หยองไอ้มันก็ไม่ดูนะพระประเภทนั้นเนะ เออทุเรศนะ พูดแล้วเราสลดสังเวชเหมือนกัน แหมทำไมถึงหยาบขนาดนี้วะ ครองผ้าเหลืองเสียด้วยนะ แหม เอาผ้าพระพุทธเจ้ามาครองเหยียบหัวพระพุทธเจ้าลงไป อู๊ย น่าทุเรศ

ให้พร ยถา วาริวหาฯ

ชมการถ่ายทอดสดทั่วโลกทุกวัน ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th